

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 994/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Прекршајни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр 858/22 од 28.09.2022. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр 858/22 од 28.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжрр 858/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Другог основног суда у Београду Прр 159/22 од 01.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име обештећења због повреде права на суђење у разумном року утврђеном у предмету Прекршајног суда у Београду Пр 12893/20. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 23.400,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гжрр 858/22 од 28.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде на основу признања. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер се решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Сходно томе, како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни суд је применом члана 404. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, Дакле, условљена је имовинским цензусом за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његов главни захтев, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**